

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τους κ. κ. Υπουργούς:

-Εσωτερικών

-Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Θέμα: Άμεση αποκατάσταση των απολυμένων δημοτικών υπαλλήλων του ΔΟΕΠΑΠ-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. του Δήμου Βόλου

Ο βουλευτής Μαγνησίας του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος, μεταβιβάζει, ως αναφορά, την Επιστολή-Δημόσια Καταγγελία των απολυμένων εργαζομένων του Δημοτικού Οργανισμού Εκπαίδευσης Παιδιού, Αθλητισμού και Πολιτισμού (ΔΟΕΠΑΠ)-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. του Δήμου Βόλου, που εδώ και τρία χρόνια παραμένουν δέσμιοι διαφορετικών ερμηνειών των Νόμων των Μνημονίων και μακροχρόνιων δικαστικών αγώνων σε μια εποχή μεγάλης ύφεσης και κοινωνικής λιτότητας, φτώχειας και ανεργίας.

Οι εν λόγω εργαζόμενοι που προσελήφθησαν από το Δήμο Βόλου το 1986, 1993, 1994 και 1999, έχασαν εν μία νυκτί, και μετά από 20 χρόνια υπηρεσίας, τις δουλειές τους, όταν με την υπ' αριθμ. 257/2011 απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο αρνήθηκε να τους μεταφέρει με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου από την κοινωφελή επιχείρηση «Καλλιτεχνικός Οργανισμός - ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. (Κ.Ο-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) Δήμου Βόλου - Κοινωφελής Επιχείρηση» στο νέο Ν.Π.Δ.Δ. «Δημοτικός Οργανισμός Εκπαίδευσης Παιδιού, Αθλητισμού και Πολιτισμού - ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.» του Δήμου Βόλου.

Όμως, η Επιτροπή του άρθρου 152 (ν.3463/2006), στην οποία προσέφυγαν άμεσα οι εργαζόμενοι, τους δικαίωσε, υποχρεώνοντας την Δημοτική Αρχή να τους μεταφέρει στο Νέο Νομικό Πρόσωπο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Κι ενώ το Δημοτικό Συμβούλιο ανταποκρίθηκε στην απόφαση της Επιτροπής μεταφέροντας τελικά τους εργαζόμενους στον οργανισμό του Ν.Π.Δ.Δ., τον Μάιο του 2013, η Διοίκηση του Νομικού Προσώπου, όπως τονίζουν στη δήλωσή τους, χαρακτήρισε με την υπ' αριθμ. 141/2013 απόφασή της, τη σχέση εργασίας τους, ως ορισμένου χρόνου, με αποτέλεσμα οι θιγόμενοι εργαζόμενοι να ασκήσουν άμεσα και εμπρόθεσμα Εφέσεις κατά της απόφασης αυτής.

Επειδή διαφορετικές ερμηνείες του Νόμου καταλήγουν σε βάρος των συγκεκριμένων εργαζόμενων, τους εξωθούν σε δικαστικούς αγώνες για να βρουν το δίκιο τους και τους εξαντλούν οικονομικά σε μια περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης, και επειδή το Υπουργείο Εσωτερικών, με το υπ' αριθμ. 31599/19.3.2014 έγγραφό του, δικαιώνει ουσιαστικά τους εργαζόμενους επισημαίνοντας ότι οι αποφάσεις της Ειδικής Επιτροπής είναι άμεσα εκτελεστές, παρακαλούνται οι κ.κ. Υπουργοί να αναλάβουν πρωτοβουλίες με σκοπό την άμεση αποκατάστασή τους.

Επισυνάπτεται η Επιστολή

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Αθήνα 24/04/2014

Ο καταθέτων βουλευτής

Αλέξανδρος Μιχ. Μεϊκόπουλος

**Δημόσια καταγγελία των απολυμένων εργαζομένων του Ν.Π.Δ.Δ.
«Δημοτικός Οργανισμός Εκπαίδευσης Παιδιού, Αθλητισμού &
Πολιτισμού – ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.» Δήμου Βόλου.**

Το δικό μας Γολγοθά βιώνουμε τα τελευταία τρία χρόνια, οι «απολυμένοι» πλέον εργαζόμενοι του Ν.Π.Δ.Δ «Δημοτικός Οργανισμός Εκπαίδευσης Παιδιού, Αθλητισμού και Πολιτισμού-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ» Δήμου Βόλου. Εργαζόμενοι που υπηρετούσαμε με συνέπεια και προσήλωση τον Δήμο Βόλου από το 1986, 1993, 1994 και 1999 αντίστοιχα και εν μια νυκτί βρεθήκαμε άνεργοι, στερούμενοι το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα μας στην εργασία.

Ο ανηλεής πόλεμος εναντίον μας, ξεκίνησε με την υπ' αριθμ. 257/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και την άρνηση μεταφοράς των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου της λυθείσας πλέον κοινωφελούς επιχείρησης Δήμου Βόλου, με την Επωνυμία «Καλλιτεχνικός Οργανισμός – ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. (Κ.Ο-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) Δήμου Βόλου – Κοινωφελής Επιχείρηση» στο νεοσχηματισθέν Ν.Π.Δ.Δ. «Δημοτικός Οργανισμός Εκπαίδευσης Παιδιού, Αθλητισμού και Πολιτισμού- ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.» Δήμου Βόλου.

Η αντίδραση μας άμεση και αποτελεσματική, αφού με τις από 8.12.2011 προσφυγές μας στην Επιτροπή του άρθρου 152 (ν.3463/2006) στραφήκαμε ενάντια στην άδικη και μη νόμιμη αυτή απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και τελικά πετύχαμε την δικαίωση. Η Επιτροπή του άρθρου 152 με τις υπ' αριθ. 123 & 124/2011 αποφάσισε της, έκανε δεκτές τις από 8.12.2011 προσφυγές ημών των εργαζομένων και: «**α)** ακύρωσε τη σιωπηρή απόρριψη από την Γ.Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας- Στερεάς Ελλάδας των από 10.5.2011 προσφυγών μας, κατά της υπ' αριθ. 257/2011 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Βόλου, κατά το μέρος αυτής, με το οποίο δεν μεταφερόμαστε στο νεοσχηματισθέν Ν.Π.Δ.Δ. και **β)** ακύρωσε την υπ' αριθ. 257/2011 απόφαση του Δήμου Βόλου, κατά το μέρος αυτής, με το οποίο δεν μεταφερόμασταν οι προσφεύγοντες στο νέο Ν.Π.Δ.Δ., στο οποίο και υποχρέωσε την Δημοτική Αρχή, να μεταφερθούμε με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου»

Σε αναγκαστική συμμόρφωση με τις ανωτέρω αποφάσεις της Επιτροπής, ελήφθη η υπ' αριθ. 20/2012 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Βόλου, με την οποία αποφασίστηκε η μεταφορά μας στο Ν.Π.Δ.Δ. του Δήμου (ΔΟΕΠΑΠ-ΔΗΠΕΘΕ).

Μετά τη σύσταση των αντίστοιχων θέσεων στον οργανισμό του Ν.Π.Δ.Δ. (ΦΕΚ 2164/τ.Β' /18.6.2012), η μεταφορά μας ολοκληρώθηκε με την κατάταξη στις

θέσεις αυτές με την υπ' αριθ. 538/17.8.2012 απόφαση του Προέδρου του Ν.Π.Δ.Δ., η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 1025/τ.Γ' /21.9.2012, με μέριμνα της υπηρεσίας.

Και ενώ πιστέψαμε πως η ταλαιπωρία μας έφτανε στο τέλος της, η διοίκηση του Νομικού Προσώπου και η νομική του υπηρεσία, ασκούσαν τεράστιες πιέσεις προς τους εργαζομένους για την εκδίκαση εργατικών αγωγών με σκοπό τον χαρακτηρισμό της εργασιακής μας σχέσης ως αορίστου ή ορισμένου χρόνου. Σε αντίθετη δε περίπτωση, είτε ματαίωσης είτε παραίτησής, μας ενημέρωσαν πως θα απολυθούμε άμεσα.

Το Μάιο του 2013 και ενώ ήδη προϋφίσταντο οι αποφάσεις της επιτροπής του άρθρου 152, με πιέσεις και απειλές για απόλυση, μας εξώθησαν σε νέους δικαστικούς αγώνες, με την υπ.αριθμ.141/2013 απόφαση που ακολούθησε να μη μας δικαιώνει και να χαρακτηρίζει την σχέση εργασίας μας ορισμένου χρόνου. Κατά της αποφάσεως αυτής άμεσα και εμπρόθεσμα, ασκήσαμε Εφέσεις, οι οποίες και προσδιορίστηκαν να δικαστούν στο τον Μάρτιο του 2015 στο Εφετείο Λάρισας.

Στο μεσοδιάστημα και πολύ πριν την έκδοση της ανωτέρω αποφάσεως το ΔΟΕΠΑΠ-ΔΗΠΕΘΕ Δήμου Βόλου και συγκεκριμένα τον Ιούλιο του 2013 αποστείλατε κατεπείγον ερώτημα προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας -Στερεάς Ελλάδας σχετικά με την περαιτέρω εργασιακή μας μεταχείριση, στο οποίο μάλιστα ψευδώς ισχυρίζονταν ότι «εκ παραδομής» συστάθηκαν οι θέσεις και έγινε οι κατάταξη μας στο προσωπικό του νέου Ν.Π.Δ.Δ.

Αιφνίδια και ενώ βρίσκονταν σε εκκρεμότητα η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα αλλά και είχε ήδη ασκηθεί εμπροθέσμως η έφεση των εργαζομένων κατά της ανωτέρω απόφασης, στις 31 Ιανουαρίου 2014 και παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις του, ο πρόεδρος του Νομικού Προσώπου κ. Παύλος Μαβίδης προχώρησε σε παράνομες, προχειρότατες και καταχρηστικές απολύσεις των εργαζομένων. Το ανωτέρω επιβεβαιώνει το γεγονός ότι οι κοινοποιηθείσες απολύσεις, αφορούν και μας αναφέρουν ως εργαζομένους αορίστου χρόνου (το ίδιο το Νομικό Πρόσωπο ακόμα και στην απόλυση μας αναγνωρίζει την πραγματική φύση της εργασιακής μας σχέσης!!!!), χωρίς να γίνεται καμία μνεία για την εκ του νόμου προβλεπόμενη αποζημίωση.

Ακολουθεί στα μέσα Μαρτίου του 2014, η ελπίδα για πρόωρη ανάσταση για τους εργαζόμενους, αφού στο κατεπείγον ερώτημα του ΔΟΕΠΑΠ-ΔΗΠΕΘΕ του Δήμου Βόλου για την περαιτέρω εργασιακή μας μεταχείριση, το Υπουργείο Εσωτερικών με το υπ' αριθμ.31599/19.3.2014 έγγραφο του απαντά τα κάτωθι:

Δεν δικαιολογείται η αναφορά στο έγγραφο του ΔΟΕΠΑΠ-ΔΗΠΕΘΕ Δήμου Βόλου περί «εκ παραδρομής» σύστασης θέσεων και κατάταξης του εν λόγω προσωπικού, ούτε έχει νομιμη βάση ο ισχυρισμός ότι το Υπουργείο έχει αρμοδιότητα ελέγχου της τήρησης των νομίμων διαδικασιών από τις επιχειρήσεις του ΟΤΑ για τη μετατροπή συμβάσεων του προσωπικού τους σε αριθμού χρόνου ή για την πρόσληψη του προσωπικού τους.

Εν κατακλείδι, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 152 παρ.4 και 154 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν.3463/2006), οι αποφάσεις της Ειδικής Επιτροπής είναι άμεσα εκτελεστές, παράγοντας υποχρέωση συμμόρφωσης, ενώ προσβάλλονται μόνο στα αρμόδια δικαστήρια από όποιον έχει έννομο συμφέρον.

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε για τις δικές σας περαιτέρω ενέργειες, (με την παράκληση να ενημερωθούν οι ενδιαφερόμενοι).

Για την ύπαρξη αυτού του εγγράφου φυσικά εμείς, οι εργαζόμενοι, ενημερωνόμαστε τυχαία και τελευταίοι. Στις 11-4-2014 αποστέλλουμε εξώδικη όχληση τόσο στον Πρόεδρο του Νομικού Προσώπου όσο και στους διοικητικούς προϊσταμένους αυτού, ζητώντας να μας ενημερώσουν για τις προθέσεις τους και δηλώνοντας τους πως σε περίπτωση μη συμμόρφωσης θα επιδιώξουμε δικαστικά την δικαίωση μας. Φωνή βοώντος εν τη ερήμω και πάλι, αφού ο πολιτικός και διοικητικός προϊστάμενος του νομικού προσώπου κωφεύουν επιδεικτικά.

Τα ερωτήματα βασανιστικά πολλά και αναπάντητα μέχρι σήμερα.

Γιατί χαρακτηρίστηκε ως «εκ παραδρομής» η τοποθέτησή μας στο Νομικό Πρόσωπο, ενώ αποτελούσε υποχρέωση πηγάζουσα από δικαστική απόφαση και δη συμμόρφωση την μέχρι και σήμερα ισχύουσα απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 152;

Γιατί ο δήμος αφού «εκ παραδρομής» μας τοποθέτησε και κατέταξε στο νέο Νομικό Πρόσωπο, δεν έχει προσβάλει μέχρι σήμερα την ανωτέρω απόφαση της επιτροπής;

Γιατί δεν ανέμεινε ο Πρόεδρος του Νομικού Προσώπου, την απάντηση του Υπουργείου Εσωτερικών και την εξέλιξη της εμπροθέσμως ασκηθείσας εφέσεως μας πριν απολύσει εργαζόμενους που τον υπηρετούν με πίστη και αφοσίωση τα τελευταία 20 και πλέον χρόνια;

Αν δικαιωθούμε, πράγμα που θεωρούμε βέβαιο στο Εφετείο, ποιος θα μας αποζημιώσει για την ψυχική και ηθική ταλαιπωρία που υφιστάμεθα, με ότι συνέπειες μπορεί να έχει αυτή στην σωματική και ψυχική μας υγεία;

Οσοι αβίαστα και άκριτα, έβαλαν το λιθαράκι τους ώστε να βρεθούμε μετά από 20 χρόνια συνεχούς προσφοράς «στο δρόμο», να θυμούνται ότι κάθε μεγάλη νύχτα την ακολουθεί ένα νέο ξημέρωμα και εκεί το φώς θα είναι πιο δυνατό, τόσο δυνατό που η ίδια η κοινωνία θα τους ξεσκεπάσει και θα τους αποβάλλει.

Επί το πλευρό της πατέρας της, η Μαρία Καραϊσκάκη, ήταν μια γυναίκα που έζησε την ζωή της σε μια περιόδο που οι γυναίκες δεν έβαλαν την προτεραιότητά τους στην πολιτική ζωή. Ήταν μια γυναίκα που έζησε την ζωή της σε μια περιόδο που οι γυναίκες δεν έβαλαν την προτεραιότητά τους στην πολιτική ζωή.